DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU

WARSZAWA, 28 lutego 1950 **Nr 5** Poz. 35

TREŚĆ:

35

INSTRUKCJA

z dnia 16 lutego 1950 r.

wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Najwyższą Izbą Kontroli w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji, objętych Planem Inwestycyjnym.

CZĘŚĆ I — POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1. Podstawa prawna i przedmiot instrukcji.

Instrukcja niniejsza wydana na podstawie § 26 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1950 r., w sprawie systemu finansowania inwestycji w roku 1950, jest obowiązującym w zakresie finansowania i bankowej kontroli inwestycji zarządzeniem wykonawczym, dla inwestorów i banków finansujących inwestycje.

§ 2. Banki finansujące inwestycje.

1. Bankami finansującymi inwestycje są:
a) Bank Inwestycyjny, jako naczelna instytucja finansowania i kontroli inwestycji,
b) banki współdziałające, a mianowicie: Bank Rolny i Bank Komunalny w ustawowym zakresie ich działania oraz Bank Rzemiosła i Handlu w zakresie zleconym przez Bank Inwestycyjny.

2. Stosunki między Bankiem Inwestycyjnym a bankami współdziałającymi w finansowaniu inwestycji regulują szczegółowe postanowienia niniejszej instrukcji. Przepisy wydawane przez Bank Inwestycyjny w zakresie finansowania i kontroli inwestycji są wiążące również dla banków współdziałających — chyba, że odrębna decyzja Ministra Skarbu stanowić będzie inaczej.

3. Bank Inwestycyjny jest uprawniony do sprawowania nadzoru i kontroli nad bankami współdziałającymi w zakresie ich działalności, związanej z finansowaniem i kontrolą inwestycji.

4. Banki finansujące inwestycje mogą zlecać dokonywanie określonych wypłat bankom zastępczym.

5. Jako banki zastępcze należy rozumieć oddziały wszystkich banków.

CZĘŚĆ II—ŚRODKI NA SFINANSOWANIE INWESTYCJI

§ 3. Akumulacja i czerpanie środków limitowanych bezzwrotnych.

1. Narodowy Bank Polski otwiera Bankowi Inwestycyjnemu odrębny dla Planu Inwestycyjnego każdego roku „Rachunek Inwestycyjny Banku Inwestycyjnego — środki bezzwrotne".

2. Na dobro tego rachunku odprowadzane będą przez banki finansujące eksploatację wpłaty na amortyzację przedsiębiorstw, działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego (objętych systemem finansowym), w tej części, która przeznaczona jest na sfinansowanie inwestycji. Tryb akumulacji amortyzacji ustala instrukcja Narodowego Banku Polskiego.

3. Środki, pochodzące z akumulacji amortyzacji uzupełnia Narodowy Bank Polski z dotacji Budżetu Państwowego.

4. W ciężar „Rachunku Inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego — środki bezzwrotne" Bank Inwestycyjny oraz z jego upoważnienia banki współdziałające pokrywają wypłaty, dokonane w ciągu dnia na inwestycje ze środków bezzwrotnych.

5. Oddziały banków finansujących inwestycje czerpią środki z „Rachunku Inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego—środki bezzwrotne" za pomocą specjalnych „inwestycyjnych zleceń przelewowych" według wzorów i w trybie ustalonym przez Bank Inwestycyjny w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim.

Na podstawie tych zleceń właściwe terytorialnie Oddziały Narodowego Banku Polskiego dokonywać będą przelewów na rachunek operacyjny oddziału banku, który zlecenie wystawił — w ciężar „Rachunku Inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego — środki bezzwrotne".

§ 4. Czerpanie środków limitowanych zwrotnych.

1. Narodowy Bank Polski otwiera Bankowi Inwestycyjnemu odrębny dla Planu Inwestycyjnego każdego roku „Rachunek Inwestycyjny Banku Inwestycyjnego — środki zwrotne".

2. W ciężar „Rachunku Inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego — środki zwrotne" Bank Inwestycyjny oraz z jego upoważnienia banki współdziałające pokrywają wypłaty, dokonane w ciągu dnia na inwestycje ze środków zwrotnych.

3. Pokrycie dla „Rachunku Inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego — środki zwrotne" stanowią środki bankowe.

4. Oddziały banków finansujących inwestycje czerpią środki z „Rachunku Inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego—środki zwrotne" za pomocą specjalnych „inwestycyjnych zleceń przelewowych w/g wzorów i w trybie ustalonym przez Bank Inwestycyjny w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim.

Na podstawie tych zleceń właściwe terytorialnie Oddziały Narodowego Banku Polskiego dokonywać będą przelewów na rachunek operacyjny oddziału banku, który zlecenie wystawił — w ciężar „Rachunku Inwestycyjnego Banku Inwestycyjnego — środki zwrotne".

§ 5. Akumulacja i czerpanie środków nielimitowanych.

1. Oddziały banków finansujących inwestycje otwierają dla poszczególnych inwestorów bezpośrednich odrębne rachunki wpłat, na których akumulowane są środki przeznaczone na sfinansowanie inwestycji ze środków nielimitowanych.

2. Sumy zakumulowane na poszczególnych rachunkach wpłat inwestorów bezpośrednich nie mogą przekraczać wysokości ustalonego Planem Inwestycyjnym limitu rocznego danego inwestora.

3. Na rachunki wpłat inwestorów bezpośrednich wpływają:

a) wpłaty inwestorów bezpośrednich w wysokości i w terminach, ustalonych obowiązującymi przepisami,

b) wpłaty inwestorów wyższych szczebli, zgodnie z pkt 4 niniejszego paragrafu,

c) wpłaty użytkowników — w granicach zawartych umów,

d) włączone do Planu Inwestycyjnego odszkodowania PZUW z tytułu ubezpieczeń majątku trwałego oraz kwoty wygospodarowane przez przemysł węglowy na likwidację szkód górniczych w części przeznaczonej na finansowanie inwestycji,

e) inne środki jeżeli ich użycie na cele inwestycyjne oparte jest na szczególnych przepisach.

4. W przypadkach, przewidzianego odrębnymi przepisami, dokonywania wpłat środków własnych przez inwestorów wyższych szczebli zbiorowo za podległych im inwestorów bezpośrednich—bank, do którego wpłynęła wpłata na podstawie dostarczonego rozdzielnika, przelewa wynikające z niego sumy na rachunki inwestorów bezpośrednich, prowadzone we właściwych dla nich oddziałach banków finansujących inwestycje (pkt 3 lit. b).

5. Oddziały Banku Inwestycyjnego oraz banków współdziałających otwierają poszczególnym inwestorom bezpośrednim odrębne — korespondujące z rachunkami wpłat—rachunki wypłat środków nielimitowanych przeznaczonych na sfinansowanie inwestycji.

6. Wypłaty środków nielimitowanych nie mogą przekroczyć stanu akumulacji tych środków na rachunku wpłat danego inwestora bezpośredniego oraz limitu Planu Inwestycyjnego.

7. Inwestorzy, wykonujący inwestycje ze środków nielimitowanych, którzy na mocy obowiązujących przepisów są uprawnieni do bezpośredniego wydatkowania środków nielimitowanych na cele przewidziane w Planie Inwestycyjnym, obowiązani są rozliczyć się do końca danego miesiąca za miesiąc ubiegły we właściwym dla nich oddziale banku finansującego inwestycje z poczynionych wydatków. Rozliczenia końcowe z tytułu wykonania Planu Inwestycyjnego na dany rok powinny być przedstawiane bankowi najdalej do dnia 28 lutego następnego roku. Podstawą rozliczeń winny być wszelkie dokumenty uzasadniające poszczególne wydatki. Po skontrolowaniu przedłożonych przez inwestora oryginalnych dokumentów (zapłaconych faktur i dokonanych rozliczeń), bank zapisuje sumę uzasadnioną dowodami dwustronnie na rachunku wpłat i wypłat środków nielimitowanych inwestora.

8. Środki nielimitowane, wyrażające się w efektywnie dokonanych świadczeniach nieodpłatnych w naturze, oddziały banków finansujących inwestycje księgują na podstawie kwartalnych rozliczeń inwestora, przedkładanych bankowi do końca następnego miesiąca po upływie każdego kwartału. Rozliczenia te winny zawierać wyszczególnienie efektywnie dokonanych świadczeń w naturze, wycenę jednostkową oraz ogólną wartość tych świadczeń. Rozliczenia winny być potwierdzone przez właściwy rzeczowo organ nadzoru.

9. Do rozliczeń, o których mowa w pkt 7 i 8 mają również zastosowanie postanowienia zawarte w pkt 2 i 6 niniejszego paragrafu.

Kwoty przyjętych rozliczeń, przekraczające wysokość ustalonego Planem Inwestycyjnym limitu rocznego danego inwestora oddział banku finansującego inwestycje ewidencjonuje jako przekroczenie Planu Inwestycyjnego.

§ 6. Kwartalne plany sfinansowania inwestycji.

1. Inwestorzy, do dyspozycji których uruchomione zostały środki na sfinansowanie inwestycji (§ 7 pkt 4), obowiązani są do składania wniosków o przydział środków finansowych potrzebnych w poszczególnych kwartałach na inwestycje krajowe do właściwych dla nich oddziałów banków finansujących inwestycje — w terminie do dnia 3-go miesiąca poprzedzającego początek kwartału.

Wnioski te wyodrębniać winny rodzaje środków (bezzwrotne, zwrotne, nielimitowane) i rodzaje nakładów inwestycyjnych (roboty zlecone, roboty wykonywane systemem gospodarczym, zakupy krajowych dóbr inwestycyjnych).

Wnioski o przydział środków finansowych, potrzebnych na sfinansowanie inwestycji z importu składają w terminie do dnia 10-go miesiąca poprzedzającego początek kwartału wyłącznie inwestorzy naczelni bezpośrednio Centrali Banku Inwestycyjnego.

2. Oddziały banków finansujących inwestycje winny sporządzić na podstawie wniosków inwestorów kwartalne zapotrzebowanie środków finansowych w/g części i działów Planu Inwestycyjnego, rodzajów środków oraz rodzajów nakładów i przesłać je wraz ze swoją opinią własnym centralom w terminie do dnia 10-go miesiąca poprzedzającego początek kwartału.

3. Centrale banków finansujących inwestycje sporządzają na podstawie zapotrzebowań oddziałów zestawienia zbiorcze w układzie wg pkt 2 i uzgadniają je z inwestorami centralnymi; centrale banków współdziałających przekazują sporządzone przez siebie w powyższym trybie zapotrzebowania zbiorcze Centrali Banku Inwestycyjnego w terminie do dnia 17-go miesiąca poprzedzającego początek kwartału.

4. Centrala Banku Inwestycyjnego po przeprowadzeniu analizy otrzymanych materiałów przedstawia Ministerstwu Skarbu w terminie do dnia 20 miesiąca poprzedzającego początek kwartału zbiorcze kwartalne zapotrzebowanie środków finansowych w układzie części Planu Inwestycyjnego, rodzajów środków i rodzajów nakładów.

5. Wnioski inwestorów i zapotrzebowania banków na I kwartał uwzględniać winny również środki potrzebne na sfinansowanie w trybie rozliczeń i refundacji inwestycji fizycznie wykonanych do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.

6. Wzory formularzy wniosków inwestorów i zapotrzebowań banków ustali Bank Inwestycyjny.

7. Przy finansowaniu inwestycji banki finansujące nie są skrępowane kwotami kwartalnych zapotrzebowań poszczególnych inwestorów.

CZĘŚĆ III — FINANSOWANIE INWESTYCJI

§ 7. Tok czynności przy finansowaniu inwestycji z robót i dostaw krajowych.

1. Inwestorzy wg przysługujących im kompetencji składają w Banku Inwestycyjnym wnioski inwestycyjne, sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami i opatrzone klauzulą wykonalności. W przypadkach nie złożenia wniosków inwestycyjnych w terminach ustalonych odrębnymi przepisami Bank Inwestycyjny bada przyczyny i przeprowadza stosowne interwencje.

2. Bank Inwestycyjny sprawdza zgodność przedłożonych wniosków z Planem Inwestycyjnym i obowiązującymi przepisami. Wnioski niezgodne Bank zwraca podawcy. Wnioski, przekraczające limity finansowe Planu, Bank obniża do wysokości limitu, po ustaleniu, w razie potrzeby, z inwestorem centralnym, których pozycji wniosku obniżenie ma dotyczyć.

3. Sprawdzone wnioski przekazuje Bank Inwestycyjny, stosownie do zakresu działania:

a) własnym oddziałom łącznie z „awizami o uruchomieniu limitów",

b) centralom banków współdziałających łącznie z „awizami zbiorowymi".

Centrale banków współdziałających przekazują z kolei wnioski własnym oddziałom, posługując się przy tym formularzami „awizo o uruchomieniu limitów".

Przekazania te są równoznaczne z poleceniem uruchomienia limitów.

4. a) Limity uruchamiać należy do dyspozycji inwestora głównego w oddziałach banków terytorialnie właściwych dla siedziby inwestora bezpośredniego. Inwestor główny może przelać uprawnienia do dysponowania środkami finansowymi na inwestora bezpośredniego w drodze pisemnego pełnomocnictwa.

Każda Dyrekcja Budowy posiada automatycznie pełnomocnictwo do dysponowania środkami.

b) W przypadkach, gdy miejsce położenia inwestycji znajduje się po za granicami kompetencji terytorialnej oddziału banku właściwego dla inwestora bezpośredniego, uruchomienie limitu może nastąpić w oddziale właściwym terytorialnie dla miejsca położenia inwestycji do dyspozycji inwestora głównego.

Inwestor główny w powyższych przypadkach może przelać uprawnienia do dysponowania środkami finansowymi na odpowiedni organ nadzoru.

c) W przypadkach szczególnych np. przy finansowaniu inwestycji terenowych organizacji spółdzielczych, samorządu terytorialnego, indywidualnych rolników itp. Bank w porozumieniu z inwestorem centralnym może uruchomić limity do dyspozycji inwestorów bezpośrednich.

W przypadkach, gdy środki Planu Inwestycyjnego mają ulec rozprowadzeniu poniżej inwestora bezpośredniego w układzie Planu Inwestycyjnego inwestor bezpośredni wskaże Bankowi osoby fizyczne lub prawne upoważnione do dysponowania przeznaczonymi dla nich środkami.

d) Oddziały banków finansujących inwestycje uruchamiają limity, przesyłając:

aa) inwestorom głównym,

bb) inwestorom bezpośrednim wzgl. w przypadku przewidzianym pod lit. b) właściwemu organowi nadzoru kopie sporządzonych przez centrale banków awizów o uruchomieniu limitów.

5. Przeniesienia limitów lub ich części (virement) dokonuje Bank Inwestycyjny na podstawie zlecenia kompetentnej władzy, przesyłając własnym oddziałom lub centralom banków współdziałających odpowiednie dokumenty wraz z „awizami virement". Zwiększenie limitu w trybie virement może nastąpić dopiero po dokonaniu odpowiedniego zmniejszenia limitu przez oddział banku właściwy dla inwestora, którego limit ulega zmniejszeniu. Zmniejszenie limitu tego inwestora może być dokonane tylko o tyle, o ile jest możliwe anulowanie udzielonych zleceń względnie rozwiązanie zawartych umów i tylko na podstawie porozumienia inwestora z nadrzędną władzą wykonawcy.

6. Inwestor uprawniony do dysponowania środkami, składa w oddziale banku, który limit uruchomił, wzory podpisów osób upoważnionych do dysponowania środkami i dotyczące tych osób dokumenty legitymacyjne, zgodnie z przepisami instrukcji o obrocie pieniężnym, zatwierdzonej Zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 16. XI. 1949 r. Wzory podpisów winny być złożone na formularzach, dostarczonych przez bank.

7. Otwarcie wypłat na poszczególne roboty i dostawy w ramach uruchomionego limitu następuje po stwierdzeniu przez oddział banku finansującego, w ramach kontroli wstępnej (§ 19 pkt 5 i 6), stanu przygotowania inwestora do działalności inwestycyjnej.

O otwarciu wypłat oddział banku zawiadamia inwestora głównego oraz inwestora bezpośredniego za pomocą „awiza o otwarciu wypłat". W ramach kontroli bieżącej może nastąpić uzupełniające otwarcie wypłat w wyniku przedłożenia stosownych dokumentów.

8. Wydatki na dokumentacje inwestycyjną nie wymagają uprzedniego otwarcia wypłat.

9. Banki finansujące inwestycje dokonywują wypłat na zlecenie inwestora jedynie na cele i w wysokości określonej w awizie o otwarciu wypłat.

Odnośnie wydatków i nakładów inwestycyjnych, podlegających w myśl odrębnych przepisów, automatycznemu pokryciu, banki dokonują wypłat bez względu na to, czy na daną płatność zostały uprzednio otwarte wypłaty, pod warunkiem jednak zgodności z przeznaczeniem rzeczowym i w granicach finansowych, określonych we wnioskach inwestycyjnych.

Odnośnie inwestorów działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego (objętych systemem finansowym) i podlegających postanowieniom uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1948 r. w sprawie finansowania inwestycji i rozliczeń, wypłaty te będą dokonywane — w granicach uruchomionego limitu bez względu na zgodność z programem rzeczowym i finansowym, określonym we wniosku inwestycyjnym.

10. Wypłaty dokonane na zasadach określonych w drugim i trzecim ustępie pkt 9 stanowią przekroczenie dyscypliny inwestycyjnej i pociągają za sobą skutki przewidziane w odrębnych zarządzeniach.

11. Banki finansujące inwestycje prowadzą ewidencję przekroczeń dyscypliny inwestycyjnej z podziałem na:

a) ewidencję przekroczeń Planu Inwestycyjnego,

b) ewidencję przekroczeń ogólnie obowiązujących przepisów.

ad a) Przedmiotem zapisów są umowy, zlecenia i zamówienia oraz nakłady i wydatki niezgodne z wnioskami inwestycyjnymi pod względem rzeczowym, finansowym lub nie oparte o wymaganą dokumentację.

Zapisom tym podlegają te przekroczenia bez względu na fakt przedstawienia i pokrycia odnośnej płatności przez bank (w trybie automatycznym).

ad b) Do ewidencji tej zapisywani są inwestorzy, którzy naruszają ogólnie obowiązujące przepisy (np. wykonywanie inwestycji przed otwarciem wypłat, nie nadsyłanie bankowi odpisów umów, zleceń i zamówień nie dotrzymywanie terminów wynikających z przepisów o inkasie faktur oraz rozliczeniach refundacyjnych i pobranych zaliczek ze środków inwestycyjnych, zaniechanie wpisu do ewidencji umów, zleceń i zamówień itp.).

O wpisach do ewidencji ad a) zawiadamiają oddziały banków finansujących inwestycje za pośrednictwem własnych central władze lub inwestorów upoważnionych do nadawania klauzuli wykonalności oraz Najwyższą Izbę Kontroli.

O wpisach do ewidencji ad b) oddziały banków finansujących inwestycje powiadamiają w okresach miesięcznych bezpośrednio inwestorów naczelnych, podając równocześnie powody wpisu.

Wzory ewidencji ad a) i b) i system jej prowadzenia ustala Bank Inwestycyjny. Sankcje w stosunku do powyższych przekroczeń dyscypliny inwestycyjnej określą odrębne przepisy.

12. Wypłaty ze środków inwestycyjnych następują w miarę wykonywania inwestycji z zachowaniem przepisów o obrocie bezgotówkowym oraz przepisów, regulujących tryb rozliczeń z tytułu wykonywania robót, dostaw i usług.

13. Inwestorzy zobowiązani są do przesyłania odpisów wszelkich dokumentów, stwierdzających zaangażowanie środków inwestycyjnych danego roku do tych oddziałów banków finansujących inwestycje, w których zostały uruchomione odnośne limity.

W szczególności bank winien otrzymywać:

a) w zakresie robót zleconych — odpisy umów lub zleceń, będących podstawą wzajemnych zobowiązań inwestora i przedsiębiorstwa wykonawczego,

b) w zakresie robót wykonywanych systemem gospodarczym — odpisy zleceń wewnętrznych,

c) w zakresie dostaw krajowych — odpisy zamówień i ich potwierdzeń oraz odpisy przydziałów w zakresie artykułów reglamentowanych.

Przesłane odpisy winny zawierać oznaczenie właściwego tytułu inwestycyjnego i jego składnika.

Odpisów dokumentów, stwierdzających zaangażowanie środków inwestycyjnych lat przyszłych — nie należy przesyłać bankom.

14. Składanie odpisów zamówień i dokumentów, związanych z zamówieniami obowiązuje jedynie w tych przypadkach, gdy faktura ma być pokryta na mocy obowiązujących przepisów bezpośrednio w ciężar środków inwestycyjnych.

15. Od składania odpisów zamówień zwolnieni są inwestorzy w tych wszystkich przypadkach, gdy zakup danego dobra inwestycyjnego odbywa się bez naruszania obowiązujących przepisów, na wolnym rynku (detaliczne punkty sprzedaży) lub okazyjnie.

16. Dokumenty, o których mowa w pkt 13-tym, winny być dostarczone oddziałowi banku w ciągu 3-ch dni od daty ich sporządzenia, a w przypadku dokumentów, pochodzących z zewnątrz — od daty ich otrzymania przez inwestora.

17. Niezależnie od dostarczania bankowi odpisów wymienionych powyżej dokumentów, inwestorzy obowiązani do prowadzenia księgowości do dyspozycji których uruchomiono limity inwestycyjne, winni prowadzić bieżąco, odrębnie dla każdego rodzaju środków — ewidencję umów, zleceń i zamówień inwestycyjnych (karty zaangażowania wg wzoru ustalonego przez Komisję dla Druków i Przyborów Księgowych — § 24).

Karty te winny być prowadzone przez inwestorów odrębnie dla każdego składnika tytułów inwestycyjnych.

Inwestorzy są zobowiązani przesyłać oddziałowi banku, który uruchomił dany limit inwestycyjny, do dnia 7-go każdego miesiąca za miesiąc ubiegły aktualne saldo zaangażowania środków z rozbiciem na ich rodzaje, składniki tytułów inwestycyjnych oraz szczegółowy wyciąg zapisów, dokonanych na poszczególnych kartach w ciągu miesiąca sprawozdawczego.

Ewidencja umów, zleceń i zamówień inwestycyjnych, dotyczących zaangażowania środków lat przyszłych — prowadzona jest oddzielnie.

18. Zaniechanie wpisu do ewidencji umów, zleceń i zamówień stanowi przekroczenie dyscypliny inwestycyjnej.

19. Oddziały banków finansujących inwestycje:

a) kontrolują pokrycie umów, zleceń lub zamówień w Planie Inwestycyjnym pod względem finansowym i rzeczowym,

b) kontrolują prawidłowość wpisu do powyższej ewidencji.

20. Umowy, zlecenia i zamówienia, których realizacja przewidziana jest w okresie danego roku, a nie znajdujące pokrycia w aktualnym Planie Inwestycyjnym, są nielegalne i stanowią naruszenie dyscypliny inwestycyjnej.

21. Umowy, zlecenia i zamówienia nielegalne winny być przez oddział banku wpisane do ewidencji przekroczeń Planu Inwestycyjnego. O wpisach tych, niezależnie od notyfikacji wg pktu 11, powiadamia oddział niezwłocznie inwestora naczelnego, który winien zbadać sprawę i bądź spowodować unieważnienie umowy, zlecenia lub zamówienia, bądź przeprowadzić virement celem zapewnienia pokrycia finansowego dla danego zobowiązania.

22. a) Inwestorzy czerpią środki na sfinansowanie inwestycji przy pomocy „zleceń przelewu środków inwestycyjnych" odrębnych dla każdego rodzaju środków.

„Zlecenie przelewu środków inwestycyjnych" wystawia inwestor na łączną sumę wypłat danego dnia, przebitkowo, w 4-ch egzemplarzach.

Zlecenie winno być właściwie podpisane i zawierać szczegółowe określenie Części, Działu, Rozdziału i Paragrafu Planu Inwestycyjnego.

Do zlecenia dołącza inwestor w oryginałach dokumenty, uzasadniające wypłatę, a ponadto:

aa) „zapotrzebowanie środków inwestycyjnych", odrębne dla każdego rodzaju środków,

bb) bankowe „wykonawcze zlecenia przelewu" na rzecz poszczególnych wierzycieli,

b) Przy finansowaniu inwestycji dla związków samorządu terytorialnego, przedsiębiorstw komunalnych, rolnictwa, spółdzielczości i rzemiosła — banki współdziałające mogą zwolnić inwestora od obowiązku przedkładania zapotrzebowań na środki inwestycyjne i zlecenia przelewu środków inwestycyjnych.

W odniesieniu do tych inwestorów banki współdziałające mogą żądać złożenia przez inwestora zbiorowego zlecenia przelewu środków inwestycyjnych.

23. Formularzy zapotrzebowań, zleceń przelewu środków inwestycyjnych i bankowych wykonawczych zleceń przelewu dostarcza inwestorowi oddział banku finansującego inwestycje.

24. Oddział banku finansującego sprawdza zapotrzebowanie środków na pokrycie wydatków inwestycyjnych wzgl. zbiorowe zlecenia przelewu wraz z dołączonymi dokumentami i wykonuje zlecenie inwestora w zasadzie następnego dnia po złożeniu zapotrzebowania.

25. Odnośnie płatności, dla których odrębne przepisy przewidują jako obowiązujący tryb inkasa bankowego, zlecenia inwestorów wykonywane są jedynie wówczas, gdy w banku znajdują się podane w trybie inkasa kopie (wtóropisy) faktur.

26. W przypadku, gdy zgodnie z obowiązującymi przepisami zachodzą warunki uzasadniające automatyczne pokrywanie nakładów (wydatków) inwestycyjnych, oddział banku finansującego wystawia wewnętrzne zapotrzebowania i zastępcze zlecenia przelewów środków inwestycyjnych, używając do tego właściwych formularzy, zaopatrzonych adnotacją „wewnętrznie".

27. O wykonaniu zleceń przelewów środków (pkt 24 i 25) powiadamia bank inwestora, przesyłając mu potwierdzoną kopię zlecenia wraz z kopiami wykonanych zleceń na rzecz poszczególnych wierzycieli.

Równocześnie bank zwraca inwestorowi dokumenty uzasadniające wypłatę, odpowiednio ostemplowane, na dowód wykorzystania.

28. W przypadku pokrycia ze środków na import nakładu inwestycyjnego, przewidzianego pierwotnie z dostawy krajowej, oddział banku finansującego inwestycje blokuje odpowiednią kwotę limitu zawiadamiając o tym dysponenta środków, a ponadto inwestora naczelnego celem wystąpienia o przeprowadzenie stosownego przeniesienia limitu (virement).

29. Kwoty podjęte ze środków inwestycyjnych a zwrócone całkowicie lub częściowo w ciągu okresu ich ważności, zarachowuje oddział banku jako zmniejszenie sumy wypłat z właściwej pozycji wniosku inwestycyjnego.

Kwoty podjęte ze środków inwestycyjnych a zwrócone po ich wygaśnięciu oddział banku odprowadza:

a) o ile chodzi o środki bezzwrotne — na budżet dochodów Ogólnego Zarządu Skarbowego, na rachunek żyrowy terytorialnie właściwej Izby Skarbowej w Narodowym Banku Polskim,

b) o ile chodzi o środki zwrotne — na spłatę obliga inwestora,

c) o ile chodzi o środki nielimitowane — na rachunki, z których zostały wypłacone.

O przeznaczeniu powyższych środków decydują odrębne przepisy.

30. Po zakończeniu danej roboty inwestycyjnej inwestor zawiadamia bank finansujący o terminach odbioru lub kolaudacji robót oraz przedkłada bankowi sprawozdanie wynikowe i ostateczne rozliczenie finansowe.

31. Niezależnie od postanowień pkt 30 niniejszego paragrafu inwestor zawiadamia bank finansujący inwestycje o dokonanym przeksięgowaniu inwestycji z grupy inwestycji rozpoczętych na grupę inwestycji zakończonych.

32. Instrukcja techniczno-operacyjna wydana przez Bank Inwestycyjny w porozumieniu z bankami współdziałającymi ustala jednolicie dla wszystkich banków finansujących inwestycje:

a) formularze wymienione w niniejszym paragrafie, a w szczególności:
„awizo o uruchomieniu limitów",
„awizo zbiorowe",
„awizo virement",
„awizo otwarcia wypłat";

b) formularze wewnętrzno-bankowe w zakresie księgowania limitów,

c) technikę operowania tymi formularzami.

§ 8. Tok czynności przy finansowaniu inwestycji z importu.

1. Ewidencję limitów na inwestycje z importu odnośnie środków limitowanych bezzwrotnych i zwrotnych prowadzi jedynie Centrala Banku Inwestycyjnego, według układu przyjętego w Planie Inwestycyjnym.

2. Oddziały banków finansujących inwestycje, właściwe dla inwestorów bezpośrednich, bez uprzedniego uruchomienia limitu i otwarcia wypłat pokrywają wydatki na inwestycje z importu ze środków limitowanych niezależnie od sum przewidzianych we wnioskach danego inwestora na import inwestycyjny i niezależnie od jego limitu krajowego.

3. Centrala Banku Inwestycyjnego zalicza te wypłaty na ogół środków danego rodzaju przeznaczonych w Planie Inwestycyjnym na import inwestycyjny, ewidencjonując jednak wypłaty według inwestorów centralnych i naczelnych.

4. Limity na import inwestycyjny ze środków nielimitowanych uruchamiane są inwestorom w oddziałach banków finansujących inwestycje analogicznie, jak limity na inwestycje krajowe (vide § 5). Wypłaty dotyczące importu inwestycyjnego ze środków nielimitowanych mogą być pokrywane jedynie w granicach efektywnych wpłat poszczególnych inwestorów.

5. Przepisy paragrafu 7-go dotyczące formalno-prawnej legitymacji inwestora, trybu czerpania środków oraz zwrotu podjętych kwot, mają również zastosowanie przy finansowaniu inwestycji z importu.

§ 9. Finansowanie inwestycji inwestorów, podlegających postanowieniom uchwały K. E. R. M. z dnia 7. XII. 1948 r. w sprawie finansowania inwestycji i rozliczeń.

1. W zakresie finansowania inwestycji inwestorów, wymienionych w tytule, banki finansujące inwestycje pokrywają ze środków Planu Inwestycyjnego jedynie nakłady inwestycyjne.

2. W tym trybie banki finansujące inwestycje pokrywają w szczególności:

a) w zakresie wykonawstwa systemem zleconym:
— rachunki przejściowe i ostateczne, wystawione przez przedsiębiorstwa wykonawcze z tytułu zleceń lub umów o wykonaniu robót inwestycyjnych,
analogiczne rachunki wystawiane przez Oddziały Wykonawcze Inwestycji (OWI) inwestorów,
— faktury za dokumentację inwestycyjną,

b) w zakresie robót, prowadzonych systemem gospodarczym:
— rozliczenia refundacyjne z tytułu sum zaangażowanych na inwestycje ze środków obrotowych, na podstawie miesięcznych arkuszy rozliczeniowych lub rozliczeń uproszczonych, ustalających wysokość dokonanych nakładów inwestycyjnych,

c) w zakresie dostaw krajowych:
— faktury za maszyny i urządzenia techniczne oraz sprzęt i inwentarz, stanowiące nakład inwestycyjny w rozumieniu obowiązujących przepisów,

d) — koszty zarachowane jako nakład inwestycyjny na podstawie innych dokumentów (np. koszty transportu i zaopatrzenia, mieszkań zastępczych, odsetki zwłoki, nadzór itp.).

3. Rozliczenia refundacyjne winny być sporządzone przez inwestora w uzgodnieniu z jego księgowością, a w szczególności z arkuszem rozliczeniowym tak, aby refundacją objęta została całość nakładów stanowiących równowartość inwestycji prowadzonych systemem gospodarczym w obrębie danego miesiąca. Przedkładane bankowi miesięczne rozliczenia winny być zaopatrzone w podpis dyrektora i głównego księgowego na dowód całkowitej zgodności z dowodami, zapisami, arkuszem rozliczeniowym i bilansem miesięcznym.

4. Inwestorzy wykonujący inwestycje systemem gospodarczym obowiązani są przedkładać bankom w ustalonych terminach wymagane rozliczenia refundacyjne, bez względu na stan posiadanych środków inwestycyjnych.

5. W przypadku braku środków dla dokonania refundacji oddziały banków finansujących inwestycje stosują tryb przewidziany w § 7 pkt 11 lit. a).

§ 10. Finansowanie inwestycji pozostałych inwestorów.

1. W zakresie finansowania inwestycji inwestorów niewymienionych w § 9, banki finansujące inwestycje pokrywają bezpośrednio, bądź też drogą refundacji ze środków P. I. wszystkie udokumentowane wydatki i nakłady inwestycyjne.

2. W trybie pktu 1-go banki finansujące inwestycje pokrywają również wszystkie udokumentowane wydatki i nakłady inwestycyjne przedsiębiorstw objętych systemem finansowym, a nie podlegających postanowieniom uchwały K. E. R. M. z dn. 7. XII. 1948 r. w sprawie finansowania inwestycji i rozliczeń.

§ 11. Finansowanie inwestycji przedsiębiorstw w budowie lub odbudowie.

1. Wszystkie wydatki inwestycyjne nowych przedsiębiorstw (objętych przepisami §§ 9 i 10), powstające w okresie ich budowy lub odbudowy do chwili rozpoczęcia działalności eksploatacyjnej, pokrywane są bezpośrednio ze środków Planu Inwestycyjnego.

2. Ze środków inwestycyjnych powyższych przedsiębiorstw pokrywa się ponadto przejściowo ich wydatki organizacyjno-rozruchowe, podlegające późniejszej refundacji z uzyskanej przez inwestora na ten cel dotacji:

a) przed uzyskaniem wymienionej dotacji,

b) po uzyskaniu dotacji — o ile w chwili pokrywania wydatku, wydatek ten nie może zostać zakwalifikowany jako nakład organizacyjno-rozruchowy.

3. Odnośnie inwestorów, o których mowa w pkt 1, banki finansujące inwestycje przeprowadzają kontrolę płac związanych z wykonywaniem robót prowadzonych systemem gospodarczym. Kontrola ta prowadzona jest na zasadach ogólnie obowiązujących.

§ 12. Zaliczki ze środków inwestycyjnych.

1. Zaliczki gotówkowe ze środków inwestycyjnych mogą być wypłacane:

a) władzom i urzędom państwowym, związkom samorządu terytorialnego i przedsiębiorstwom samorządowym, instytucjom samorządu gospodarczego, przedsiębiorstwom państwowym nie podlegającym postanowieniom uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7. XII. 1948 r. w sprawie finansowania inwestycji i rozliczeń oraz przedsiębiorstwom w budowie wzgl. odbudowie — do czasu rozpoczęcia działalności eksploatacyjnej — w przypadkach wykonywania przez powyższych inwestorów robót systemem gospodarczym.

Zaliczki mogą być wypłacane tylko w przypadkach uzasadnionej potrzeby i służyć mogą wyłącznie:

na pokrywanie robocizny,

jako pogotowie kasowe — na pokrywanie drobnych wypłat gotówkowych dopuszczalnych w ramach przepisów o obrocie bezgotówkowym.

Wysokość zaliczek ustala bank finansujący inwestycje na uzasadniony wniosek inwestora, dysponującego środkami. Zaliczki nie powinny przekraczać sum istotnie niezbędnych do pokrywania wydatków gotówkowych z uwzględnieniem każdoczesnego nasilenia prac inwestycyjnych w danym okresie oraz terminów rozliczeń, przewidzianych poniżej w pkt 3.

W związku z powyższym wysokość zaliczek może być zwiększana lub zmniejszana w stosunku do stanu pierwotnego w zależności od uznanych przez bank potrzeb inwestora.

W odniesieniu do przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, nie działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego uzasadniona potrzeba zaliczkowania winna być stwierdzona przez inwestora naczelnego;

b) inwestorom, dokonującym zakupów na wolnym rynku lub okazyjnie (np. zakup muzealiów, inwentarza), jeżeli ten system jest uzasadniony i nie narusza obowiązujących przepisów: wysokość zaliczki ustala bank na uzasadniony wniosek inwestora;

c) spółdzielniom rolniczym, spółdzielniom produkcyjnym i ich członkom, Spółkom Wodnym oraz indywidualnym rolnikom na inwestycje wykonywane systemem gospodarczym;

wysokość zaliczek ustala bank finansujący, zgodnie z wytycznymi inwestora centralnego, a odnośnie spółdzielni produkcyjnych — zgodnie z Uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1950 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji rolniczych spółdzielni produkcyjnych Planu Inwestycyjnego na rok 1950;

d) w przypadku klęsk żywiołowych;

inwestor centralny może ustalić specjalne zasady wypłacania zaliczek z kredytów inwestycyjnych na roboty inwestycyjne, związane z likwidacją szkód.

2. Wypłata zaliczek następuje na podstawie zapotrzebowania i zlecenia przelewu środków inwestycyjnych.

3. Wyliczanie się z zaliczek, wymienionych wyżej w pkt 1, lit. a) i 1 lit. b) winno nastąpić najpóźniej w terminie 2-ch miesięcy od daty otrzymania zaliczki, w sposób przewidziany w obowiązujących inwestora przepisach. Wyliczanie się z zaliczek, wymienionych wyżej w pkt 1 lit. c) winno nastąpić najpóźniej w 3 miesiące od daty otrzymania zaliczki.

Zaliczki mogą być wypłacane najdalej do dnia 31 grudnia danego roku, a rozliczone być winny najpóźniej do dnia 28 lutego roku następnego.

4. Udzielenie nowej zaliczki na ten sam cel inwestycyjny przed rozliczeniem się z poprzedniej jest niedozwolone.

W przypadku częściowego wyliczenia się z zaliczki oddział banku może wypłacić nową zaliczkę na zasadzie postanowień niniejszego paragrafu.

5. Dla kontroli terminowego wyliczenia się inwestorów z udzielonych zaliczek, oddział banku finansującego obowiązany jest prowadzić ewidencję zaliczek, oddzielnie dla każdego inwestora.

6. Niezależnie od powyższych postanowień, w przypadkach w których inwestor zobowiązany jest do zaliczkowania lub dokonania przedpłat na poczet dostaw lub robót, banki finansujące wypłacają odnośne zaliczki względnie przedpłaty z zachowaniem przepisów o obrocie bezgotówkowym.

§ 13. Finansowanie inwestycji za pośrednictwem banków zastępczych.

1. Podstawą działalności banku zastępczego w zakresie finansowania inwestycji jest akredytywa inwestycyjna, wystawiona przez oddział banku finansującego inwestycje na rzecz inwestora głównego lub z jego upoważnienia na rzecz inwestora bezpośredniego w banku zastępczym.

2. Szczegółową instrukcję, dotyczącą techniki finansowania inwestycji za pośrednictwem banków zastępczych, pokrywania się banków zastępczych i ich kosztów usługowych, wyda Bank Inwestycyjny w porozumieniu z zainteresowanymi bankami.

§ 14. Koszty usługowe banków finansujących inwestycje.

1. Banki finansujące inwestycje pobierają od wypłaconych lub rozliczonych środków inwestycyjnych koszty bankowe (prowizje, odsetki) w wysokości ustalonej przez Ministra Skarbu.

2. W razie zwrotu (storna) wypłaty następuje zwrot pobranych uprzednio kosztów bankowych.

3. Koszty bankowe od wypłaconych lub rozliczonych środków inwestycyjnych pobierane są w ciężar limitu inwestycyjnego inwestora.

§ 15. Inwestycje ze środków Planu Inwestycyjnego w obcych obiektach.

1. Obcym obiektem w rozumieniu niniejszej instrukcji jest obiekt lub teren nieobjęty bilansem wzgl. inwentarzem inwestora użytkowany przez niego, bądź na zasadzie przydziału dokonanego przez odpowiednią władzę, bądź też na zasadzie umowy dzierżawnej lub umowy najmu, zawartej z właścicielem obiektu, a zatwierdzonej zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. W odniesieniu do obiektów użytkowanych przez inwestora na zasadzie przydziału odpowiedniej władzy inwestor obowiązany jest przedłożyć bankowi finansującemu inwestycje dokument, wskazujący od kogo, w jakim trybie oraz na jaki czas otrzymał obiekt w użytkowanie.

W odniesieniu do pozostałych obiektów obcych: czas na jaki inwestor otrzymał obiekt w użytkowanie powinien być stwierdzony w umowie, uwzględniającej interes gospodarczy inwestora i zatwierdzonej zgodnie z obowiązującymi go przepisami. Odpis tej umowy winien być złożony oddziałowi banku finansującego inwestycje.

3. Ustawowy, określony w decyzji o przydziale wzgl. umowny okres użytkowania finansowanego obiektu w miarę możności powinien być ujawniony w księdze wieczystej nieruchomości, o ile nieruchomość nie stanowi własności Skarbu Państwa lub związku samorządu terytorialnego.

4. Zabezpieczenie wartości nakładów inwestycyjnych w obcych obiektach nie stanowiących własności Skarbu Państwa lub związku samorządu terytorialnego będzie unormowane odrębnymi przepisami.

5. W przypadku finansowania nakładów inwestycyjnych w obcych obiektach ze środków zwrotnych, okres spłaty nie może być dłuższy od okresu czasu na jaki inwestor otrzymał użytkowanie obiektu.

§ 16. Przepisy specjalne dotyczące środków zwrotnych.

1. Kredyty ze środków zwrotnych podlegają zabezpieczeniu na rzecz instytucji bankowej finansującej inwestycje z tych środków.

2. Zasadniczą formą zabezpieczenia tych kredytów jest skrypt dłużny, wg wzoru ustalonego przez Bank Inwestycyjny.

Na żądanie oddziału banku finansującego inwestycje skrypt dłużny powinien być poręczony przez jedną lub dwie osoby, na poręczenie których bank wyrazi zgodę.

3. Ponadto inwestor zobowiązany jest do udzielenia hipotecznego zabezpieczenia nakładów inwestycyjnych o ile finansowany obiekt nie stanowi własności Skarbu Państwa lub związku samorządu terytorialnego.

4. Na uzasadniony wniosek inwestora centralnego lub Banku Inwestycyjnego Minister Skarbu zwolni określoną inwestycję, grupę inwestycji względnie grupę inwestorów od obowiązku udzielenia zabezpieczenia hipotecznego.

Przy kredytach dla spółdzielni rolniczych i produkcyjnych oraz członków tych spółdzielni zabezpieczenie hipoteczne nie jest wymagane.

5. O ile okoliczności faktycznie tego wymagają, bank finansujący inwestycje udzieli inwestorowi stosownego terminu do załatwienia formalności potrzebnych dla hipotecznego zabezpieczenia kredytów ze środków zwrotnych nie wstrzymując finansowania inwestycji.

W tym przypadku inwestor powinien złożyć bankowi zobowiązanie do niezbywania i nie obciążania nieruchomości bez zgody banku, wg wzoru ustalonego przez Bank Inwestycyjny.

6. Terminy spłat kredytów ze środków zwrotnych ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

CZĘŚĆ IV — BANKOWA KONTROLA INWESTYCJI.

§ 17. Zakres kontroli.

W ramach bankowej kontroli inwestycji bank:

a) kontroluje inwestorów i wykonawców inwestycji pod względem zgodności ich działania z obowiązującymi przepisami i zadaniami wyznaczonymi przez wiążące ich plany.

b) współpracuje z inwestorami i wykonawcami inwestycji w dziedzinie sprawnego, racjonalnego, oszczędnego i terminowego osiągnięcia zamierzonych wyników inwestycyjnych,

c) ocenia efekty gospodarcze lub użytkowe wykonanych inwestycji,

d) wykorzystuje osiągnięte doświadczenia celem sporządzania sprawozdań o wzajemnym oddziaływaniu wszystkich czynników biorących udział w realizacji inwestycji (projektowanie, wykonawstwo, dostawy, nadzór).

§ 18. Ogólne podstawy kontroli.

Podstawą kontroli są:

a) limity Planu Inwestycyjnego,

b) wnioski inwestycyjne opatrzone klauzulą wykonalności,

c) dokumentacja inwestycyjna (techniczna i prawna),

d) dokumenty stwierdzające przygotowanie do wykonania planu oraz planowanego przebiegu realizacji (np. plany zaopatrzenia, wykonawstwa, harmonogramy),

e) dokumenty stwierdzające zaangażowanie środków,

f) wszelkie dokumenty i dowody ustalające wysokość nakładów, uzasadniające wypłaty ze środków inwestycyjnych,

g) rachunkowość inwestora (księgi, kartoteki szczegółowe, inwentarze, bilanse, statystyka, kalkulacja),

h) księgowość banku finansującego inwestycje.

2. Upoważnieni przedstawiciele banku finansującego inwestycje mają prawo w każdej fazie dokonywania kontroli przeprowadzać wszelkie badania finansowo-gospodarcze i techniczne odnośnie przygotowania i wykonywania inwestycji, uczestniczenia w komisjach kolaudacyjnych i odbiorczych oraz mają prawo wglądu do ksiąg handlowych, planów finansowych, bilansów, inwentarzy, dokumentów, rachunków, umów, zleceń, zamówień, kartotek i innych materiałów, związanych z działalnością inwestycyjną.

3. Kontrola prowadzona przez bank nie zmniejsza odpowiedzialności inwestora i jego władz nadzorczych za właściwe wykonanie i nadzór inwestycji.

4. Bankowa kontrola inwestycji dzieli się na kontrolę wstępną, bieżącą i następną z podziałem na kontrolę techniczną i finansową.

5. Tryb przeprowadzania i zakres bankowej kontroli technicznej ustala odrębna instrukcja Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wydana w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 19. Kontrola wstępna.

1. W zakresie kontroli wstępnej oddziały banków finansujących inwestycje badają przedstawione przez inwestora:

a) dokumentację techniczną, plany zaopatrzenia i wykonawstwa oraz inne dokumenty, związane z wykonywaniem planowanych inwestycji dla oceny z punktu widzenia prawidłowości, racjonalności i właściwości zaprojektowanych rozwiązań, pełnego zastosowania zasad oszczędności, zapewnienia realności wykonania inwestycji w planowanych terminach, właściwej kolejności projektowanych dostaw i robót oraz zgodności z Planem i legalności zamierzonych inwestycji.

b) dokumentację prawną pod względem prawidłowości i kompletności,

c) legitymację osób uprawnionych z ramienia inwestora do dysponowania środkami (§ 7 pkt 6).

2. Ponadto banki kontrolują wnioski inwestycyjne celem ustalenia czy zaplanowane roboty i dostawy mają charakter inwestycyjny.

3. Czynności wymienione w pkt 1 lit. a) niniejszego paragrafu, jako dotyczące kontroli technicznej unormowane są szczegółowo odrębną instrukcją (§ 18 pkt 5).

4. Pojęcie i zakres wymagalności dokumentacji technicznej i prawnej zawarte są w odrębnych przepisach.

5. W wyniku kontroli wstępnej oddziały banków finansujących inwestycji otwierają inwestorom wypłaty (§ 7 pkt 7).

6. W przypadku negatywnego wyniku kontroli wstępnej, oddziały banków wypłat nie otwierają, powiadamiają o tym inwestora.

Prawo banków finansujących inwestycje, do wstępnego finansowania inwestycji przed przedstawieniem dokumentacji technicznej na podstawie deklaracji inwestora co do daty dostarczenia niezbędnej dokumentacji, określają odrębne przepisy.

7. W razie stwierdzenia drobnych uchybień w przedłożonych dokumentach, oddziały banków finansujących inwestycje otwierają wypłaty, wzywając inwestora do usunięcia tych uchybień w wyznaczonym terminie.

§ 20. Kontrola bieżąca.

1. W zakresie kontroli bieżącej oddziały banków finansujących inwestycje śledzą prawidłowość przebiegu realizacji Planu Inwestycyjnego zarówno u inwestora, jak i w przedsiębiorstwie wykonawczym.

2. W szczególności oddziały banków finansujących inwestycje:

a) badają bieżącą działalność inwestycyjną pod względem właściwego tempa pracy, dotrzymania harmonogramów, terminowego dostarczania dokumentacji przedsiębiorstwom wykonawczym, właściwości organizacji prac i gospodarki materiałami, siłą roboczą i sprzętem, zastosowania właściwych metod, wykonywania zadań oszczędnościowych, obniżania kosztów wykonawstwa, zgodności realizacji z dokumentacją techniczną, zgodności zleceń, umów, zamówień, jak również dokumentów uzasadniających wypłaty z dokumentacją oraz planami zaopatrzenia i wykonawstwa oraz badają zgodność przedstawionych do zapłaty faktur i rozliczeń z postępem robót itp. według zasad zawartych w instrukcji o bankowej kontroli technicznej (w § 18 pkt 5).

b) kontrolują pokrycie przedłożonych umów i zamówień w granicach finansowych tytułów i ich składników (§ 7 pkt 13—16)

c) stwierdzają zgodność dokumentów uzasadniających wypłaty z przedłożonymi umowami, zleceniami i zamówieniami oraz z celem podanym w awizie otwarcia wypłat,

d) dopilnowują, by limity Planu Inwestycyjnego wykorzystywane były wyłącznie na finansowanie działalności rzeczowo wykonanej w ramach danego roku,

e) badają prawidłowość pod względem formalnym oraz kompletność dokumentów przedkładanych do wypłaty

3. Ponadto bank:

a) bada zgodność umów, zleceń i zamówień z obowiązującymi przepisami o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych,

b) kontroluje prawidłowość zarachowania kosztów przez dostawców lub wykonawców inwestycji oraz prawidłowość i kompletność rozliczeń refundacyjnych,

c) dopilnowuje terminowego przedstawiania bankowi dowodów uzasadniających wypłaty (faktury, rozliczenia) i terminowego sprawdzania przez inwestora wystawianych na niego rachunków (faktur),

d) kontroluje prawidłowość zapisów w kartotekach zaangażowania oraz księgowych i kalkulacji wynikowej nakładów inwestycyjnych u inwestora,

e) sprawdza na podstawie księgowości inwestora, czy nie wykonuje on inwestycji pozaplanowych.

4. a) W przypadku stwierdzenia w trakcie kontroli uchybień odnośnie pkt 2 lit. c) z zachowaniem przepisów o automatycznym pokrywaniu faktur oraz pkt 2 lit. d) i e), a następnie pkt 3 lit. a) i b), bank zwraca podawcy odnośne dokumenty celem usunięcia uchybień.

W przypadku drobnych uchybień bank wzywa jedynie podawcę do ich usunięcia w określonym terminie nie wstrzymując normalnego toku czynności

b) Odnośnie uchybień stwierdzonych stosownie do pkt 3 lit. c), d) i e), bank powiadamia o zaistniałych przekroczeniach nadrzędną władzę inwestora, niezależnie od wpisu do ewidencji przekroczeń.

c) Brak pokrycia finansowego (pkt 2 b) niniejszego paragrafu) powoduje skutki, przewidziane w § 7 pkt 12 lit. a).

§ 21. Kontrola bieżąca w bankach zastępczych.

Banki zastępcze kontrolują wypłaty środków inwestycyjnych jedynie pod względem zgodności z celami i warunkami podanymi w akredytywie oraz pod względem prawidłowości formalnej i kompletności dokumentów przedkładanych do wypłaty.

§ 22. Kontrola następna.

1. Kontrolę następną oddziały banków finansujących inwestycje przeprowadzają na podstawie sporządzonego i nadesłanego przez inwestora sprawozdania wynikowego z dokonanej inwestycji, finansowego rozliczenia końcowego i protokółu odbioru lub kolaudacji.

2. W ramach kontroli następnej bank:

a) stwierdza osiągnięte wyniki techniczne, produkcyjne oraz użytkowe i porównuje je z zamierzeniami ujętymi w dokumentacji technicznej.

Tryb odnośnych prac reguluje instrukcja o bankowej kontroli technicznej (§ 18 pkt 5).

b) bada prawidłowość zapisów księgowych, ustalenia całkowitego nakładu (ostatecznego kosztu inwestycji) i zarachowania do majątku trwałego, podlegającego amortyzacji,

c) porównuje rzeczywistą wysokość nakładów z planowaną i ustala przyczyny ewentualnych odchyleń.

3. W uzasadnionych przypadkach bank ma prawo zaniechać badań wyszczególnionych w §§ 19—22.

§ 23. Kwartalne plany kontroli.

1. Bank Inwestycyjny opracowuje w porozumieniu z bankami współdziałającymi — i przedstawia Ministrowi Skarbu oraz Najwyższej Izbie Kontroli w terminie do dnia 15-go miesiąca poprzedzającego początek kwartału—kwartalne plany bankowej kontroli inwestycji w oparciu o zadania tej kontroli, wymienione w §§ 19—22 niniejszej instrukcji. Plany te określą, które z inwestycji kontrolowane będą w pełnym zakresie, które kontrolowane będą jedynie w zakresie częściowym oraz kontrola których zostanie zaniechana (§ 22 ust. 3)

Plan na I-szy kwartał 1950 r. wyjątkowo winien być złożony łącznie z planem na II-gi kwartał.

2. Sprawozdania z wykonania kwartalnych planów kontroli Bank Inwestycyjny składa Ministrowi Skarbu i Najwyższej Izbie Kontroli w terminie miesięcznym po upływie kwartału.

CZĘŚC V — KSIĘGOWOSC

§ 24. Księgowość inwestorów.

1. W zakresie limitów i wypłat inwestycyjnych inwestorzy prowadzą księgowość według obowiązujących ich przepisów.

2. Inwestorzy obowiązani są prowadzić ponadto kartoteki według opracowań Komisji Druków i Przyborów Księgowych:

a) uruchomienia limitów,
b) zaangażowania limitów,
c) dokonanych nakładów inwestycyjnych,
d) finansowania inwestycji ze środków Planu Inwestycyjnego.

3. Odnośne zapisy pkt 2 mogą być prowadzone na odrębnych w kartach albo na łącznych kartach uniwersalnych.

4. Zapisy dotyczące uruchomienia limitów i ich zmian mogą być księgowane wyłącznie na podstawie awizów o uruchomieniu limitów oraz awizów virements, nadesłanych przez oddział banku finansującego inwestycje.

5. Zapisy dotyczące zaangażowania limitów winny być dokonywane na podstawie:

a) umów zawartych z przedsiębiorstwami budowlanymi i montażowymi względnie projektodawczo-badawczymi,
b) zleceń udzielanych tym przedsiębiorstwom,
c) zamówień udzielanych dostawcom,
d) zleceń wewnętrznych odnośnie robót prowadzonych systemem gospodarczym.

6. Zapisy dotyczące nakładów winny być dokonane na podstawie właściwych dokumentów stosownie do postanowień obowiązujących danego inwestora.

7. Zapisy dotyczące finansowania inwestycji winny być dokonane wyłącznie na podstawie:

a) nadesłanych przez bank kopii wykonanych zleceń przelewu środków inwestycyjnych i zapotrzebowań,
b) dowodów wpłat z tytułu zwrotów środków inwestycyjnych.

§ 25. Księgowość Oddziałów Banków finansujących inwestycje.

1. Oddziały banków finansujących inwestycje prowadzą karty limitów i wypłat środków inwestycyjnych krajowych dla inwestorów, do których dyspozycji limity zostały uruchomione według paragrafów Planu Inwestycyjnego, oddzielnie dla każdego rodzaju środków (bezzwrotnych, zwrotnych, nielimitowanych własnych).

2. Karty limitów i wypłat środków inwestycyjnych ułożone będą w kartotekach według części, działów i rozdziałów Planu Inwestycyjnego.

3. Na kartach limitów i wypłat środków inwestycyjnych księgują Oddziały banku:

a) uruchomione limity inwestycyjne, zmiany limitów na podstawie dyspozycji swojej centrali oraz ewentualne zablokowania limitów;
b) poszczególne zaszłości z tytułu wypłat na podstawie wykonanych zleceń przelewu środków inwestycyjnych;
c) zwroty podjętych środków inwestycyjnych na podstawie dowodów wpłat.

4. Dla kontroli legalności inwestycji oddziały banków finansujących prowadzą ponadto karty kontrolne inwestycji według tytułów inwestycyjnych lub ich składników objętych odrębną dokumentacją oraz według rodzajów nakładów (roboty zlecone, zakupy dóbr inwestycyjnych, roboty wykonywane systemem gospodarczym).

Na kartach tych odnotowywać będą:

a) otwarcie wypłat na dany cel inwestycyjny,
b) poszczególne zaszłości z tytułu wypłat zwrotów,
c) ewentualne zablokowania.

§ 26. Księgowość Centrali Banku Inwestycyjnego.

a) Centralna Księgowość Banku Inwestycyjnego prowadzi rachunki poszczególnych rodzajów środków pokrycia Planu Inwestycyjnego z subkontami według części Planu.

b) rachunki limitów uruchomionych we własnych Oddziałach według rodzajów środków, limitów uruchomionych w bankach współdziałających według rodzajów środków, limitów rozprowadzania według rodzajów środków, z subkontami według części Planu Inwestycyjnego,

c) rachunki limitów na import inwestycyjny ze środków limitowanych, osobno dla środków bezzwrotnych i zwrotnych według działów Planu Inwestycyjnego,

d) rachunki dotacji środków inwestycyjnych dla własnych Oddziałów i banków współdziałających według rodzajów tych środków.

§ 27. Księgowość banków współdziałających.

Księgowość banków współdziałających w zakresie kredytów inwestycyjnych winna być dostosowana do wymogów sprawozdawczości Banku Inwestycyjnego w ramach Jednolitego Planu Kont.

§ 28. Księgowanie w bankach po zatwierdzeniu bilansów inwestorów.

Księgowanie dokonywane w bankach na skutek skompensowania przez inwestorów otrzymanych środków inwestycyjnych z nakładami fugurującymi w grupie inwestycji zakończonych, zostaną uregulowane odrębnymi przepisami.

CZĘŚC VI — SPRAWOZDAWCZOSC.

§ 29. Sprawozdawczość Centrali Banku Inwestycyjnego.

Sprawozdawczość Centrali Banku Inwestycyjnego obejmuje:

1. dzienne raporty uruchomionych limitów i wypłat Banku Inwestycyjnego i banków współdziałających według rodzajów środków, które winny być sporządzane w ciągu 3-ch dni po upływie dnia sprawozdawczego;

2. dekadowe sprawozdania z finansowego wykonania Planu Inwestycyjnego w okresie sprawozdawczym w układzie części Planu Inwestycyjnego według rodzajów środków, z rozbiciem na inwestycje krajowe, z importu i ze specjalnych dostaw zagranicznych.

Sprawozdania te dotyczące Banku Inwestycyjnego będą sporządzane w terminie 6-iu dni po upływie dekady, natomiast obejmujące działalność banków współdziałających w terminie 8-iu dni po upływie dekady;

3. miesięczne sprawozdania w układzie części i działów Planu Inwestycyjnego, według wymogów wyszczególnionych w pkt 2 niniejszego paragrafu — 10 dni po upływie miesiąca sprawozdawczego, osobno dla działalności Banku Inwestycyjnego i banków współdziałających. Sprawozdania te winny ponadto zawierać limity uruchomione oraz nieuruchomione w układzie części i działów Planu z podaniem przyczyn ich nieuruchomienia;

4. miesięczne sprawozdania zbiorcze według stanu na koniec każdego miesiąca oraz następną szczegółową analizę przebiegu inwestycji w danym miesiącu, obejmujące wypłaty wszystkich banków finansujących inwestycje w układzie i według wymogów pkt 3 niniejszego paragrafu.

Sprawozdanie to winno być sporządzane w ciągu 15 dni po upływie miesiąca sprawozdawczego;

5. sprawozdania wymienione w pkt 1, 2, 3 i 4 Bank Inwestycyjny przesyła Ministerstwu Skarbu oraz Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminach ustalonych dla ich wykonania, a ponadto wymienione w **pkt 3 i 4** Najwyższej Izbie Kontroli.

§ 30. Sprawozdawczość central banków współdziałających.

Centrale banków współdziałających winny dostarczyć Centrali Banku Inwestycyjnego materiały potrzebne do sprawozdawczości w myśl § 29 (pkt 2 i 3) najpóźniej w terminach wyprzedzających o 3 dni terminy ustalone dla Centrali Banku Inwestycyjnego.

§ 31. **Sprawozdawczość terenowa oddziałów banków finansujących inwestycje.**

Oddziały banków finansujących inwestycje obowiązane są przesyłać do właściwych terytorialnie Biur Regionalnych P.K.P.G. oraz Delegaturom Najwyższej Izby Kontroli odbitki inwentarzy stanu limitów i wypłat, wysyłanych własnym centralom — z zachowaniem terminów obowiązujących dla tych sprawozdań.

CZĘŚĆ VII — PRZEPISY PRZEJŚCIOWE.

§ 32. **Obowiązki inwestorów po uruchomieniu limitów.**

Do czasu wydania instrukcji Przewodniczącego P.K.P.G i Ministra Skarbu o zakresie i trybie bankowej kontroli technicznej inwestycji — ustala się co następuje:

Po otrzymaniu „awiza o uruchomieniu limitu" (§ 7 pkt 4) inwestor dysponent środków — przedkłada Oddziałowi Banku który uruchomił limit:

1. podział nakładów objętych wnioskiem na roboty prowadzone systemem zleconym ,wykonywane systemem gospodarczym oraz na zakupy maszyn, urządzeń, sprzętu i inwentarza;

2. harmonogram, określający kolejność wykonywania poszczególnych składników tytułów inwestycyjnych;

3. aktualny stan zaangażowania środków przeznaczonych na sfinansowanie inwestycji w roku 1950, a w szczególności odpisy odnośnych umów, zleceń i zamówień, względnie wstępne zlecenia — dotyczące włączenia robót do planów produkcyjno-finansowych przedsiębiorstw wykonawczych;

4. zaliczenie inwestycji do jednej z obowiązujących na rok 1950 trzech grup dokumentacji technicznej, zatwierdzone przez właściwą władzę nadrzędną;

5. stwierdzenie uzgodnienia, z właściwymi władzami, lokalizacji ogólnej i szczegółowej obiektów inwestycyjnych, zgodnie z instrukcją w sprawie lokalizacji obiektów inwestycyjnych do planu sześcioletniego i narodowego planu gospodarczego na rok 1950 (Zarządzenie Przewodniczącego P.K.P.G. z dnia 15 lipca 1949 r.);

6. zatwierdzoną w ustalonym trybie właściwą dokumentację techniczną w zależności od zaliczenia danej inwestycji do jednej z trzech grup dokumentacji (pkt 4), w zakresie ustalonym odrębnymi przepisami.

W braku właściwej dokumentacji inwestor winien przedłożyć zezwolenie władzy nadrzędnej na prowadzenie inwestycji na podstawie dokumentacji zastępczej wskazujące termin wymiany dokumentacji zastępczej na wymaganą właściwą oraz zatwierdzoną dokumentację zastępczą.

Odnośnie zakupów maszyn, urządzeń, sprzętu i inwentarza, przeznaczonych na budowę, rozbudowę, modernizację lub przebudowę inwestowanego obiektu ,inwestor winien przedłożyć w braku właściwej dokumentacji potwierdzoną przez Biuro Projektów specyfikację wstępną potrzebnych maszyn i urządzeń;

7. w przypadku nieodzownej konieczności rozpoczęcia działalności inwestycyjnej przed uzyskaniem właściwej dokumentacji technicznej, inwestor przedkłada wniosek o częściowe otwarcie wypłat, załączając program odnośnych nakładów oraz deklarację co do daty przedłożenia niezbędnej dokumentacji;

8. dokumentację prawną (§ 33) względnie decyzję inwestora centralnego ,stwierdzającą zwolnienie inwestora od obowiązku jej przedłożenia w odniesieniu do danej inwestycji.

Zakup maszyn, urządzeń, sprzętu i inwentarza oraz nakłady projektów nie wymagają dokumentacji prawnej;

9. plan zaopatrzenia w maszyny, urządzenia i sprzęt oraz sporządzony przez inwestora na mocy odrębnych przepisów plan zaopatrzenia w materiały budowlano-montażowe w przypadkach gdy zgodnie z obowiązującymi przepisami, taki plan winien być sporządzony przez inwestora;

10. w przypadkach jedynie częściowego przedłożenia dokumentacji inwestycyjnej — plan sporządzenia brakującej dokumentacji.

§ 33. **Dokumentacja prawna.**

1. Przez dokumentację prawną rozumie się wszelką dokumentację:

a) ustalającą stosunek prawny inwestora do inwestowanego obiektu lub terenu,

b) stwierdzającą prawo inwestora do podjęcia i prowadzenia zaplanowanych robót inwestycyjnych.

2. W zakresie dokumentacji ustalającej stosunek prawny inwestora do inwestowania obiektu lub terenu inwestor powinien przedłożyć bankowi finansującemu inwestycję:

a) o ile finansowany obiekt lub teren stanowi jego własność—względnie objęty jest jego bilansem lub inwentarzem— odpowiednie oświadczenie na piśmie,

b) o ile finansowany obiekt użytkowany jest na podstawie przydziału obiektu do użytkowania — odpis decyzji władzy stwierdzającej warunki, na jakich inwestor może użytkować inwestowany obiekt,

c) o ile podstawą prawną użytkowania finansowanego obiektu lub terenu jest umowa z właścicielem — odpis umowy zatwierdzonej przez zwierzchnią władzę inwestora,

d) jeżeli finansowany obiekt został przekazany inwestorowi lub nabyty przez inwestora na podstawie dekretu z dnia 2 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych — odpis dowodu przekazania (protokół zdawczo-odbiorczy, umowa) lub odpis orzeczenia o wywłaszczeniu;

e) o ile podstawą prawną użytkowania finansowego obiektu jest inny akt prawny — odpis dowodu prawa użytkowania finansowanego obiektu w wyniku zastosowania przepisów specjalnych z podaniem podstawy prawnej.

Dokumentacja prawna wyszczególniona pod lit. b), c), d) i e) powinna wskazać do kogo, w jakim trybie oraz na jaki czas inwestor otrzymał obiekt w użytkowanie.

3. W zakresie dokumentacji stwierdzającej prawo inwestora do podjęcia i prowadzenia zaplanowanych robót inwestycyjnych, inwestor powinien przedłożyć bankowi finansującemu inwestycje:

a) dowód uzgodnienia programowych robót z władzami planowania przestrzennego (§ 31 pkt 5);

b) dowód zatwierdzenia dokumentacji technicznej zgodnie z obowiązującymi przepisami;

c) dowód stwierdzający posiadanie odpowiednich zezwoleń milicyjno-technicznych na podjęcie i prowadzenie zaplanowanych robót, wymaganych przez obowiązujące przepisy.

CZĘŚĆ VIII — POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 34. **Kapitalne remonty.**

Postanowienia niniejszej instrukcji mają analogiczne zastosowanie w odniesieniu do finansowania i kontroli kapitalnych remontów objętych Planem Inwestycyjnym tzn. niewłączonych do planu kapitalnych remontów na dany rok.

§ 35. **Termin wejścia w życie instrukcji.**

1. Instrukcja niniejsza obowiązuje w stosunku do inwestycji realizowanych z Planu Inwestycyjnego na rok 1950.

2. Instrukcja tymczasowa z dnia 28 lutego 1949 r. wydana przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Kontrolą Państwową, w sprawie finansowania i kontroli inwestycji zamieszczonych w Planie Inwestycyjnym (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 8, poz. 48) obowiązuje w odniesieniu do finansowanych przez banki rozliczeń i refundacji z tytułu nakładów inwestycyjnych objętych Planem Inwestycyjnym na rok 1949, płatnych po dniu 31 grudnia 1949 r.

Minister Skarbu K. Dąbrowski

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi rocznie zł 2000; półrocznie — zł 1100; kwartalnie — zł 600.
Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz.Urz Min. Skarbu w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428.
Należność za ogłoszenia o zagubionych lub skradzionych legitymacjach urzędowych wynosi zł 400 (ryczałt).
Inne ogłoszenia — zł 90 za 1 mm szerokości jednej szpalty.
Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

ODBIORCA:

Cena zł 60

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 12033. B-100820, 14.000, 23. II. — 28. II. 50.